

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Mosi Episcopo. 44.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Ερμίνω κόμητι. μγ.

Hermينو Comiti. 43.

Ἰπότες.

Απόδες πτω χείρα σε ὑπὸ τὸν μη-
ρόν μου, καὶ ἐξορκιῶ σε τὸν θεὸν τῶ ἕρα-
νυ καὶ τῆς γῆς, ἐντεταλατο τελευτῆς
ὁ Αβραάμ τῶ οἰκέτῃ, τὸν σὺ τῆς μη-
ρῶν αὐτῆ μέλλοντα σαρκῶσαι θεὸν
τῶ ἕρανυ καὶ τῆς γῆς τὸν κύριον ἡμῶν
καὶ δεσπότη χειρῶν, καθαρότητι ἀγα-
νοίας ὁρῶν μέλλοντα τῶ σπέρματος Α-
βραάμ ἐπιλαμβάνεσθαι, ὡς παρρη-
τικῆ καὶ βλέπων τὰ ἔμπεραθεν.

Pone manum tuam super femur meū, Gen. 24.
& adiurabo te per Deum cæli & terræ,
imperavit seruo suo Abraham morti pro-
pinquus. Nimirum eum, qui ex ipsius fe-
more carnem assumpturus erat, Deum cæ-
li & terræ, Dominum nostrum & herum
Iesum Christum, Abrahæ semen appre- Heb. 2.
hensurum, pro sua animi puritate cer-
nēs, vt Propheta, & ea, quæ à fronte erant,
conspiciens.

Μωσῆ ἑπισκόπῳ. μδ.

Mosi Episcopo. 44.

οἷς χρῆ-
σται, ἄλλ' ἑκεί-
νοι πεπι-
στωθεῖς.

Οὐ γὰρ τὰς τῆς σκεπτικῆν προφῆ-
αδδικμαστος ἀγαμέμνῳ, ἀλλ' ἑκείνῳ
πεπεισθαι τὸν ταύτας οἰκονομεῖν τε-
ταγμένοι, ὡς εἶπὶ πέρα τῶ δέοντος
ἀνάλαται, ἱεροσολίας αὐτὸν καθίστη-
σιν ὑπεύθυνον πλάσμασι.

Pauperum alimenta non temerè ac sine
iudicio distribuere oportet quibus oportet:
verum illud persuasum habere debet
is, cui eorum cura & administratio com-
missa est, quod si quid, contra quàm opus
sit, impensum fuerit, sacrilegij reum sci-
psum constituit.

Μαρτυρίῳ ἑπισκόπῳ. με.

Martyrio Episcopo. 45.

περιστά-
λιν. π ἀπει-
μιον.

Παρέργως ποιῆ πτω τῆς θεῖαν νόμων
ἀνάγνωσιν, ἢ καὶ αὐτῶν ἀγνοεῖς πτω
ἀνάγνωσιν, ἠνίκα γὰρ εἰς τὸν θεῖον ναὸν
ἱερουργεῖν Ααρὼν, καὶ οἱ ἐξ ἐκείνῳ εἰ-
σέσασιν, πάντα τὰ ἐξ ἐλίας ἀποτιθέν-
τες ἐσθήματα, σάλας σὺ λίνῳ, παρε-
βάλλοντο ἐχύσας καὶ τὸ σπύρητον,
καὶ τῆς ἐξω θορύβων ἐπιτήρησιν
συμμετέστας, ὁ γὰρ θεῶ λειτεργεῖν
προσιῶν, ἔδδν ἀλλόθιον καὶ τῆς ὕλης
ἐφόλλιον ἐπιφέρεσθαι δικάται. εἰ
ποίνω μετὰ τοιαῦτα τεκμήρια εἰά-
ξεσθαι κατατομῆς πτω ἀλήθειαν,
συγχύσας καὶ φλυαρίας ἐπισφῆρων
τοῖς ἀνακτόροις, οἷς πᾶσα σιγὴ κε-
χεώσθαι ὁμιλίας ἀτόπους, χειροθε-
σαι ἀθέσμοις, εἰς ἐχάλιον πέπεισο ἐξω-
θῶν σαυτὸν καὶ ἀκρίστως κινδύων.

Obiter ac defunctoriè leges diuinas le- Exo. 28.
gis, aut etiam lectionem ipsam ignoras.
Cum enim Aaron eiusque successores in
templum sacrificij causa ingrediebantur,
lanceis omnibus vestimentis abiectis, ve-
stes ex lino contextas induebant, arcani a-
liquid continentes, atque illud significan-
tes, externos tumultus tum de memoria
deponendos esse. Nam qui rei sacræ causa
ad Deum accedit, nihil alienum, nec vllā
rerum ex materia cōstantiū sarcinam secū
afferre debet. Quamobrem si post huius-
modi coniecturas audacia & temeritate
ductus veritati vim afferre coneris, confu-
siones ac nugas templis (quibus silentium
omne deberet) colloquia, turpia & præ-
postera, nefariâsque manuum impositio-
nes inferens, hoc persuasum habe, quod
in extremum cōdemnationis & exitij pe-
riculum teipsum impelles.

Μηνῶ σχολαστικῶ. μς.

Mene Scholastico. 46.

Τὰ πράγματα λόγων ἐλεγχῆται αὐ-
τὰ γὰρ ἐστὶ φαινόμενα. οἱ λόγοι δὲ

Actiones sermonibus haud indigent. il-
la enim apparent: sermones autem potius,

• B iij